

ע"פ 2488/17 - שמעון מזרחי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 2488/17 - ו'

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

המבקש: שמעון מזרחי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לשחרור ממעצר בית עד להכרעה בערעור

בשם המבקש: עו"ד ארז בר-צבי

בשם המשיבה: עו"ד דפנה שמול

החלטה

1. ביום 12.12.2016 הורשע המבקש בעבירת ביצוע מעשה מגונה באדם שלא בהסכמתו לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (תפ"ח 33538-06-16, כבוד השופטים ד' מינץ, ע' שחם ו-א' דורות). בהמשך לכך, ביום 8.2.2017 נגזרו על המבקש 15 חודשי מאסר בפועל בניכוי הימים שבהם שהה במעצר מלא; מאסר על תנאי לתקופה של שנה, כאשר התנאי הוא שלא יעבור עבירת מין או אלימות כלשהי במשך שנתיים מעת שחרורו; ותשלום פיצוי למתלוננת בסך של 10,000 ש"ח בתוך שנה. עוד נקבע כי עונש המאסר בפועל מעוכב עד למתן פסק דין בערעור, ככל שיוגש.

המבקש הגיש ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין, ובד בבד הגיש בקשה לשחרורו ממעצר באיזוק אלקטרוני. ביום 17.5.2017, ולאחר שהתקיים דיון במעמד הצדדים, ניתן תוקף להסכמת הצדדים שלפיה המבקש משוחרר ממעצר באיזוק אלקטרוני וחלף זאת יישאר במעצר בית עם שעות אוורור, בהתאם לתנאים שפורטו בפרוטוקול הדיון. בא כוחו של המבקש ציין במהלך הדיון כי הוא מבקש לשמור לעצמו את הזכות "להגיש בקשה לעיון חוזר ולשינוי תנאים, ככל שהמבקש ימצא מקום עבודה ספציפי". מועד שמיעת הערעור נקבע תחילה ליום 20.11.2017, אך נדחה מטעמי בית

המשפט וקבוע כעת ליום 31.10.2018.

2. בחלוף כתשעה חודשים, ביום 28.2.2018, הגיש המבקש בקשה לשחרור ממעצר בית עד להכרעה בערעור, תוך שביקש כי ייקבע דיון דחוף בבקשה (להלן: הבקשה). במסגרת הבקשה ציין המבקש כי הוא היה עצור באיזוק אלקטרוני במשך תשעה חודשים שבמהלכם לא הפר את התנאים שנקבעו לו ולא ביצע עבירות נוספות. עוד ציין המבקש כי מאז שהוסר האיזוק האלקטרוני הוא שוהה במעצר בית מלא. מאחר שהמועד לשמיעת ערעורו עתיד לחול בעוד חודשים רבים ולנוכח התנהלותו החיובית, נתבקש כי בית משפט זה יורה על שחרורו של המבקש ממעצר בית ויסתפק בהרחקתו מן המתלוננת.

המשיבה מתנגדת לשחרור המבקש ממעצר בית. לטענתה משהורשע המבקש, האינטרס הציבורי מחייב המשך מעצרו לנוכח המסוכנות שנשקפת ממנו. עוד ציינה המשיבה כי המתלוננת מתגוררת בקרבת מקום מגורי המבקש ועל כן הסרת התנאים המגבילים עשויה לפגוע באורח חייה של המתלוננת. בהקשר זה ציינה המשיבה כי בית משפט זה, בהסכמת המשיבה, נעתר זה מכבר למספר בקשות לשינוי תנאי מעצרו של המבקש - המבקש שוחרר מאיזוק אלקטרוני ובהמשך אף אושר להעביר את מקום מעצר הבית לבית אחיו של המבקש. טרם סיום ציינה המשיבה כי היא איננה מתנגדת להקדמת מועד הדיון, ככל שהדבר יתבקש.

3. אינני רואה הצדקה לשנות מהחלטתי מיום 17.5.2017 שניתנה כאמור בהסכמת הצדדים. מלבד העובדה שהדיון בערעור צפוי להתקיים בעוד כשמונה חודשים, המבקש לא הציג טעמים קונקרטיים לסטייה מהחלטה זו. כשם שאין זכות קנויה לעיון חוזר בהחלטה בנושא עיכוב ביצוע עונש, לא עומדת למבקש זכות לעיון חוזר בהחלטה שעניינה תנאי מעצרו; וממילא אין חובה שבירור הבקשה יערך במעמד הצדדים. אמנם, ייתכנו מקרים חריגים שבהם קיימת הצדקה לעיון חוזר בהחלטה מעין זו בשל שינוי נסיבות משמעותי - אולם הבקשה שלפניי אינה באה בגדרי אותם המקרים (ראו והשוו: ע"פ 5135/13 יגרמן נ' מדינת ישראל, פסקאות 19 ו-26 (2.6.2014); ע"פ 2597/04 רויטמן נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (14.11.2004)).

על אף האמור, לנוכח חלוף הזמן ממועד הרשעתו ועד למועד שנקבע לשמיעת הערעור; בשים לב לכך שהמבקש שהה במעצר באיזוק אלקטרוני במשך תשעה חודשים וכעת שוהה פרק זמן דומה במעצר בית בתנאים מגבילים; ובהתחשב בתקופת המאסר שהושתה עליו - יש להקדים את מועד הדיון בערעור כך שיישמע בהקדם, בכפוף לאילוצי היומן.

ניתנה היום, כ"א באדר התשע"ח (8.3.2018).

ש ו פ ט ת